Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **ROZHODNUTÍ RADY 2012/308/SZBP**

ze dne 26. dubna 2012

o přistoupení Evropské unie ke Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii

(Úř. věst. L 154, 15.6.2012, s. 1)

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 205, 1.8.2012, s. 19 (2012/308/SZBP)

▼B

ROZHODNUTÍ RADY 2012/308/SZBP

ze dne 26. dubna 2012

o přistoupení Evropské unie ke Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 37 spojení s čl. 31 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 209 a 212 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) odst. 8 a druhým pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii (dále jen „smlouva“) byla podepsána dne 24. února 1976 Indonéskou republikou, Malajsií, Filipínskou republikou, Singapurskou republikou a Thajským královstvím. Ode dne podpisu se smluvními stranami smlouvy staly také tyto země: Brunej Darussalam, Kambodžské království, Laoská lidově demokratická republika, Barma/Myanmar, Vietnamská socialistická republika, Nezávislý stát Papua-Nová Guinea, Čínská lidová republika, Indická republika, Japonsko, Pákistánská islámská republika, Korejská republika, Ruská federace, Nový Zéland, Mongolsko, Australské společenství, Francouzská republika, Demokratická republika Východní Timor, Bangladéšská lidová republika, Srílanská demokratická socialistická republika, Korejská lidově demokratická republika, Spojené státy americké, Turecká republika a Kanada.

(2) Cílem smlouvy je podporovat mír, stabilitu a spolupráci v tomto regionu. Za tímto účelem vyzývá k urovnávání sporů mírovými prostředky, zachování míru, předcházení konfliktům a posílení bezpečnosti v jihovýchodní Asii. Z těchto důvodů odpovídají pravidla a zásady stanovené ve smlouvě cílům společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie.

(3) Smlouva kromě toho stanoví zlepšení hospodářské, obchodní, sociální, technologické a vědecké spolupráce, jakož i zrychlení hospodářského růstu v regionu, a to podporováním většího využití zemědělství a průmyslu zemí jihovýchodní Asie, zvýšením objemu jejich obchodu a vylepšením jejich ekonomické infrastruktury. Smlouva tedy podporuje spolupráci s rozvojovými zeměmi tohoto regionu, jakož i hospodářskou, finanční a technickou spolupráci s jinými zeměmi než rozvojovými.

(4) Rada na svém zasedání konaném ve dnech 4. a 5. prosince 2006 zmocnila předsednictví a Komisi k vyjednání přistoupení Unie a Evropského společenství ke smlouvě.

▼B

(5) Dopisem ze dne 7. prosince 2006 informovaly Unie a Evropské společenství Kambodžu, jakožto koordinátora společenství ASEAN pro vztahy s EU, o svém rozhodnutí požádat o přistoupení ke smlouvě, s výhradou porozumění vyjádřených v tomto dopise.

(6) Dne 28. května 2009 oznámilo Thajsko, které v té době předsedalo společenství ASEAN, souhlas všech států jihovýchodní Asie s přistoupením Unie a Evropského společenství ke smlouvě, s výhradou vstupu třetího protokolu ke smlouvě v platnost.

(7) Třetí protokol ke smlouvě, který byl podepsán dne 23. července 2010, umožňuje přistoupení regionálních organizací ke smlouvě.

(8) Třetí protokol ke smlouvě vstoupil v platnost, a Unie by proto měla ke smlouvě přistoupit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Unie ke Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii se schvaluje jménem Unie.

Znění smlouvy a jejích tří pozměňovacích protokolů, jakož i listiny o přistoupení Unie ke smlouvě, jsou připojeny k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Rada zmocňuje vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby jménem Unie podepsala a uložila listinu o přistoupení ke smlouvě.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

▼B

PŘEKLAD

Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii Indonésie, dne 24. února 1976

Vysoké smluvní strany,

VĚDOMY SI stávajících dějinných, geografických a kulturních vazeb, které spojily dohromady jejich národy,

USILUJÍCE o podporu míru a stability v regionu prostřednictvím trvalého závazku k dodržování spravedlnosti a zásad právního státu a utužování svých vztahů v regionu,

PŘEJÍCE SI posílit mír, přátelství a vzájemnou spolupráci v záležitostech týkajících se jihovýchodní Asie ve shodě s duchem a zásadami Charty Organizace spojených národů, deseti principy přijatými na Asijsko-africké konferenci v Bandungu dne 25. dubna 1955, prohlášením Sdružení národů jihovýchodní Asie podepsaným v Bangkoku dne 8. srpna 1967 a s prohlášením podepsaným v Kuala Lumpuru dne 27. listopadu 1971,

PŘESVĚDČENÉ, že urovnávání neshod či sporů mezi jejich zeměmi by mělo být řízeno za pomoci racionálních, účinných a dostatečně pružných postupů schopných zabránit vzniku negativních postojů, které by mohly ohrozit či brzdit spolupráci,

PŘESVĚDČENÉ o potřebě spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak mimo ni při napomáhání míru, stabilitě a souladu ve světě,

SE SLAVNOSTNĚ DOHODLY, že uzavřou tuto smlouvu o přátelství a spolupráci:

1.1.1.1 KAPITOLA I: CÍL A ZÁSADY

Článek 1

Cílem této smlouvy je podporovat trvalý mír, věčné přátelství a spolupráci signatářských národů, což přispěje k jejich stabilitě, solidaritě a těsnějším vztahům.

Článek 2

Vysoké smluvní strany se ve svých vzájemných vztazích budou řídit těmito zásadami:

a) vzájemným uznáním nezávislosti, suverenity, rovnosti, územní celistvosti a národní identity všech států;

b) právem každého státu rozhodovat o své národní existenci nezávisle na vměšování, podvracení či nátlaku z vnějšku;

c) vzájemným nevměšováním do vnitřních záležitostí;

d) urovnáváním neshod či sporů mírovými prostředky;

e) zřeknutím se agrese a použití síly;

f) účinnou spoluprací mezi sebou navzájem.

▼B

1.1.1.2 KAPITOLA II: PŘÁTELSTVÍ

Článek 3

Při naplňování cíle této smlouvy usilují vysoké smluvní strany o rozvoj a posilování tradičních, kulturních a dějinných vazeb přátelství, dobrého sousedství a spolupráce, jež je pojí dohromady, a v dobré víře plní závazky přijaté v rámci této smlouvy. V zájmu lepšího vzájemného porozumění, vysoké smluvní strany podpoří a usnadní styk a výměnu mezi svými národy.

1.1.1.3 KAPITOLA III: SPOLUPRÁCE

Článek 4

Vysoké smluvní strany podpoří aktivní spolupráci v hospodářské, sociální, technické, vědecké a administrativní oblasti, v záležitostech týkajících se společných ideálů a cílů světového míru a regionální stability, jakož i ve všech dalších záležitostech společného zájmu.

Článek 5

V souladu s článkem 4 vysoké smluvní strany vynaloží jak na multilaterální, tak na bilaterální úrovni maximální úsilí na základě rovnosti, rovného zacházení a vzájemného prospěchu.

Článek 6

Vysoké smluvní strany spolupracují na urychlení hospodářského růstu v regionu s cílem posílit základy prosperujícího a mírového společenství národů jihovýchodní Asie. Za tímto účelem a k vzájemnému prospěchu svých národů vysoké smluvní strany podpoří větší využití zemědělství a průmyslu, napomohou obchodnímu rozmachu a přispějí k zlepšení hospodářské infrastruktury. V tomto směru nepřestanou usilovat o nalezení způsobů úzké a prospěšné spolupráce s dalšími státy i mezinárodními a regionálními organizacemi mimo území regionu.

Článek 7

V zájmu dosažení sociální spravedlnosti a zvyšování životní úrovně národů regionu vysoké smluvní strany zintenzívní hospodářskou spolupráci. Za tímto účelem přijmou příslušné regionální strategie hospodářského rozvoje a vzájemné pomoci.

Článek 8

Vysoké smluvní strany usilují o dosažení co nejtěsnější spolupráce v co největším rozsahu a hledají možnosti vzájemné pomoci prostřednictvím vzdělávacích a výzkumných zařízení v sociální, kulturní, technické, vědecké a administrativní oblasti.

Článek 9

Vysoké smluvní strany usilují o užší spolupráci, jež by napomáhala míru, souladu a stabilitě v regionu. Za tímto účelem udržují vysoké smluvní strany mezi sebou pravidelné kontakty a konzultace o mezinárodních a regionálních záležitostech s cílem koordinovat své názory, postupy a svou politiku.

▼B

Článek 10

Žádná z vysokých smluvních stran se jakýmkoli způsobem nebo v jakékoli podobě nebude podílet na žádné činnosti, která by představovala hrozbu pro politickou a hospodářskou stabilitu, suverenitu nebo územní celistvost jiné vysoké smluvní strany.

Článek 11

Vysoké smluvní strany v zájmu zachování své národní identity usilují o upevnění své národní pozice v politické, hospodářské, sociálněkulturní i bezpečnostní oblasti v souladu se svými ideály a cíli a nezávisle na vměšování zvnějšku i na podvratných činnostech zevnitř.

Článek 12

Vysoké smluvní strany se při svém úsilí o zajištění blahobytu a bezpečnosti v regionu snaží spolupracovat ve všech oblastech a upevnit tak pozici regionu založenou na zásadách sebedůvěry, soběstačnosti, vzájemného uznání, spolupráce a solidarity coby základu silného a životaschopného společenství národů jihovýchodní Asie.

1.1.1.4 KAPITOLA IV: MÍROVÉ UROVNÁNÍ SPORŮ

Článek 13

Vysoké smluvní strany s rozhodností a v dobré víře zabrání vzniku sporů. Dojde-li však ke sporům v otázkách, které se jich přímo dotýkají, zejména v případě sporů, které mohou narušit mír a soulad v regionu, zdrží se smluvní strany agrese či použití síly a takové spory mezi sebou urovnají vždy přátelským vyjednáváním.

Článek 14

K urovnání sporů prostřednictvím procesů na regionální úrovni zřídí vysoké smluvní strany Vysokou radu coby trvalý orgán, v němž každá z vysokých smluvních stran bude mít svého zástupce na ministerské úrovni a jehož úkolem bude ujmout se sporů nebo situací, které mohou narušit mír a shodu v regionu.

Článek 15

Pokud se prostřednictvím přímých vyjednávání nedosáhne žádného řešení, ujme se sporu či situace Vysoká rada a k jeho urovnání doporučí stranám sporu vhodné prostředky, například dobré služby, mediaci, vyšetřování nebo smírčí řízení. Vysoká rada však může nabídnout své dobré služby nebo sama se souhlasem stran sporu vytvořit mediační, vyšetřovací nebo smírčí výbor. V případě nutnosti Vysoká rada doporučí vhodná opatření, jež by zabránila zhoršování sporu či nastalé situace.

▼B

Článek 16

Předešlé ustanovení této kapitoly se pro daný spor použije až poté, co s ním všechny strany sporu vyjádří svůj souhlas. Tím se však jiným vysokým smluvním stranám, jež se sporu neúčastní, nebrání, aby poskytly všemožnou pomoc k jeho urovnání. Strany sporu by vůči takovým nabídkám pomoci měly být vstřícné.

Článek 17

Nic v této smlouvě nebrání uchýlit se k způsobům mírového urovnání obsažených v čl. 33 odst. 1 Charty Spojených národů. Předtím, než se přistoupí k dalším postupům uvedeným v Chartě Spojených národů, mělo by se vysokým smluvním stranám, jež se sporu účastní, dostat podpory v jejich úsilí o vyřešení sporu prostřednictvím přátelského vyjednávání.

1.1.1.5 KAPITOLA V: OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Svůj podpis k této smlouvě přiloží Indonéská republika, Malajsie, Filipínská republika, Singapurská republika a Thajské království. Její ratifikace proběhne v souladu s ústavními postupy v každém signatářském státě. Zůstane otevřena přistoupení dalších států jihovýchodní Asie.

Článek 19

Tato smlouva vstoupí v platnost dnem uložení páté ratifikační listiny u vlád signatářských států, které jsou jmenovány opatrovníky této smlouvy, ratifikačních listin či dokumentů o přistoupení.

Článek 20

Tato smlouva je sepsána v úředních jazycích vysokých smluvních stran a každé jazykové znění je stejně závazné. Bude schválen společný překlad znění smlouvy v anglickém jazyce. Každá odchylná interpretace společného znění se vyřeší cestou vyjednávání.

▼B

Protokol, kterým se mění Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii Filipíny, dne 15. prosince 1987

Vláda Bruneje Darussalam,

Vláda Indonéské republiky,

Vláda Malajsie,

Vláda Filipínské republiky,

Vláda Singapurské republiky,

Vláda Thajského království,

PŘEJÍCE SI dále posílit spolupráci se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak i mimo ni, a zejména se sousedními státy v regionu jihovýchodní Asie,

S OHLEDEM NA pátý pododstavec preambule Smlouvy o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii, jež byla podepsána v Denpasaru, Bali, dne 24. února 1976 (dále jen „Smlouva o přátelství“), který připomíná potřebu spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak mimo ni při napomáhání míru, stabilitě a souladu ve světě,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Článek 18 Smlouvy o přátelství se mění takto:

„Svůj podpis k této smlouvě přiloží Indonéská republika, Malajsie, Filipínská republika, Singapurská republika a Thajské království. Její ratifikace proběhne v souladu s ústavními postupy v každém signatářském státě.

Zůstane otevřena přistoupení dalších států jihovýchodní Asie.

Také státy ležící mimo region jihovýchodní Asie mohou se souhlasem všech států jihovýchodní Asie, které tuto smlouvu podepsaly, a Bruneje Darussalam přistoupit k této smlouvě.“

Článek 2

Článek 14 Smlouvy o přátelství se mění takto:

„K urovnání sporů prostřednictvím procesů na regionální úrovni zřídí vysoké smluvní strany Vysokou radu coby trvalý orgán, v němž každá z vysokých smluvních stran bude mít svého zástupce na ministerské úrovni a jehož úkolem bude ujmout se sporů nebo situací, které mohou narušit mír a shodu v regionu.

Avšak tento článek se vztahuje na státy mimo region jihovýchodní Asie, které přistoupily k smlouvě, pouze v případě, že je dotyčný stát přímo zapojen do konfliktu, který je třeba urovnat prostřednictvím procesů na regionální úrovni.“

Článek 3

Tento protokol bude ratifikován a vstoupí v platnost dnem uložení poslední ratifikační listiny vysokých smluvních stran.

▼B

Druhý protokol, kterým se mění Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii

Manila, Filipíny, dne 25. července 1998

Vláda Bruneje Darussalam,

Vláda Kambodžského království,

Vláda Indonéské republiky,

Vláda Laoské lidově demokratické republiky,

Vláda Malajsie,

Vláda Barmy/Myanmaru,

Vláda Filipínské republiky,

Vláda Singapurské republiky,

Vláda Thajského království,

Vláda Vietnamské socialistické republiky,

Vláda Papui-Nové Guinee

(dále jen „vysoké smluvní strany“),

PŘEJÍCE SI zajistit, aby vhodným způsobem docházelo k posilování spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak i mimo ni, zejména pak se sousedními státy regionu jihovýchodní Asie,

S OHLEDEM NA pátý pododstavec preambule Smlouvy o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii, jež byla podepsána v Denpasaru, Bali, dne 24. února 1976 (dále jen „Smlouva o přátelství“), který připomíná potřebu spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak mimo ni při napomáhání míru, stabilitě a souladu ve světě,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Ustanovení čl. 18 třetího pododstavce Smlouvy o přátelství se mění takto:

„Také státy mimo region jihovýchodní Asie mohou se souhlasem všech států jihovýchodní Asie, kterými jsou Brunej Darussalam, Kambodžské království, Indonéská republika, Laoská lidově demokratická republika, Malajsie, Barma/Myanmar, Filipínská republika, Singapurská republika, Thajské království a Vietnamská socialistická republika, přistoupit k této smlouvě.“

Článek 2

Tento protokol bude ratifikován a vstoupí v platnost dnem uložení poslední ratifikační listiny vysokých smluvních stran.

▼B

Třetí protokol, kterým se mění Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii

Hanoj, Vietnam, dne 23. července 2010

Brunej Darussalam,

Kambodžské království,

Indonéská republika,

Laoská lidově demokratická republika,

Malajsie,

Barma/Myanmar,

Filipínská republika,

Singapurská republika,

Thajské království,

Vietnamská socialistická republika,

Australské společenství,

Bangladéšská lidová republika,

Čínská lidová republika,

Korejská lidově demokratická republika,

Francouzská republika,

Indická republika,

Japonsko,

Mongolsko,

Nový Zéland,

Pákistánská islámská republika,

Papua-Nová Guinea,

Korejská republika,

Ruská federace,

Demokratická socialistická republika Srí Lanka,

Demokratická republika Východní Timor,

Turecká republika,

Spojené státy americké

(dále jen „vysoké smluvní strany“),

PŘEJÍCE SI zajistit, aby vhodným způsobem docházelo k posilování spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak i mimo ni, a zejména se sousedními státy regionu jihovýchodní Asie, jakož i s regionálními organizacemi, jejichž členy jsou pouze suverénní státy,

S OHLEDEM NA pátý pododstavec preambule Smlouvy o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii, jež byla podepsána v Denpasaru, Bali, dne 24. února 1976 (dále jen „Smlouva o přátelství“), který připomíná potřebu spolupráce se všemi mírumilovnými národy jak v jihovýchodní Asii, tak mimo ni při napomáhání míru, stabilitě a souladu ve světě,

▼B

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Ustanovení čl. 18 třetího pododstavce Smlouvy o přátelství se mění takto:

„Tato smlouva je otevřena přistoupení států ležících mimo region jihovýchodní Asie a regionálních organizací, jejichž členy jsou pouze suverénní státy, se souhlasem všech států v jihovýchodní Asii, kterými jsou Brunej Darussalam, Kambodžské království, Indonéská republika, Laoská lidově demokratická republika, Malajsie, Barma/Myanmar, Filipínská republika, Singapurská republika, Thajské království a Vietnamská socialistická republika.“

Článek 2

Ustanovení čl. 14 druhého pododstavce Smlouvy o přátelství se mění takto:

„Avšak tento článek se vztahuje na vysoké smluvní strany, které přistoupily k smlouvě, pouze v případě, že je dotyčná vysoká smluvní strana přímo zapojena do konfliktu, který je třeba urovnat prostřednictvím procesů na regionální úrovni.“

Článek 3

Tento protokol bude ratifikován a vstoupí v platnost dnem uložení poslední ratifikační listiny vysokých smluvních stran.

▼B

Dokument o přistoupení Evropské unie k Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii

VZHLEDEM K TOMU, že Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii byla podepsána dne 24. února 1976 na Bali, Indonésie, a pozměněna prvním, druhým a třetím protokolem, kterými se mění Smlouva o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii a které byly v uvedeném pořadí podepsány dne 15. prosince 1987, 25. července 1998 a 23. července 2010,

▼C1

VZHLEDEM K TOMU, že čl. 18 třetí pododstavec výše uvedené smlouvy ve znění článku 1 výše uvedeného třetího protokolu stanoví, že státy mimo jihovýchodní Asii a regionální organizace, jejichž členy jsou pouze suverénní státy, mohou ke smlouvě přistoupit pouze tehdy, pokud s tím souhlasí všechny státy v jihovýchodní Asii, kterými jsou Brunej Darussalam, Kambodžské království, Indonéská republika, Laoská lidově demokratická republika, Malajsie, Republika Myanmarský svaz, Filipínská republika, Singapurská republika, Thajské království a Vietnamská socialistická republika, a

———————

VZHLEDEM K TOMU, že všechny státy jihovýchodní Asie daly svůj souhlas k přistoupení Evropské unie k smlouvě,

NYNÍ tedy Evropská unie, po zvážení výše uvedené smlouvy ve znění protokolů, k ní tímto přistupuje a zavazuje se čestně plnit a provádět všechna ustanovení v ní obsažená.

▼B

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili k tomuto dokumentu o přistoupení svůj podpis [JMÉNO].